

111. — Сички-тѣ глаголи по това спряженіе сѫ видъ несъвршенъ; тѣ ся преобръщатъ въ видъ съвршенъ като ставятъ предложни и си съхраниятъ спряженіето; тогава тѣ иматъ за времена, отъ изявително-то наклоненіе: минал. опред., сички-тѣ сложни времена отъ спомагателнія-тѣ глаголъ и съврш. причастіе, двѣ-тѣ бѫдни, и сички-тѣ други наклоненія. Сѧщи-тѣ времена и наклоненія има и едноцѣтнія-тѣ видъ.

Спряженіе второ.

112. — По това спряженіе ся спрягатъ окончательни-тѣ глаголи на амъ и ямъ, кои то быватъ или первоначални (безъ предлогъ) или предложни (съ предлогъ); като: *крыщавамъ чакамъ, списсвамъ, изучувамъ, и пр.*

Наклоненіе изявително.

Време сегашно.

крыщавамъ	раздѣлямъ
крыщавашъ	раздѣляшъ
крыщава	раздѣля
крыщавами	раздѣлями
[ме]	(ме)
крыщавате	раздѣляте
крыщаватъ.	раздѣлятъ.

Минало несъвршеніо

крыщавахъ	раздѣляхъ
крыщаваше	раздѣляше
крыщаваше	раздѣляше

крыщавахми[ме]раздѣляхми
(ме)

крыщавахте раздѣляхте
крыщавахъ раздѣляхъ.

Минало опредѣлително ¹⁾

крыщаваъхъ раздѣляхъ
крыщава раздѣли

крыщава раздѣли
крыщавахми раздѣляхми
(ме) (ме)

крыщавахте раздѣляхте
крыщавахъ раздѣляхъ.

(1) Минало-то това, както и други-тѣ по надоло времена, измѣняватъ,

*минало несъвршеніо
крыщавахъ бехъ
крыщавашъ беше*